

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af en pensionsreform. (Om forhøjelse og automatisk regulering af de offentlige pensioner (folkepension, invalidepension og enkepension) og om indførelse af en offentlig tillægspension) [af Niels Mørk m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XV) findes i tillæg A. sp. 1883, fremsættelsen i tidenden sp. 1683).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om førtidspension [af Chr. Madsen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XIV) findes i tillæg A. sp. 1527, fremsættelsen i tidenden sp. 1428).

Sagerne sættes til forhandling.

Socialministeren (Nathalie Lind): Det af hr. Niels Mørk m. fl. fremsatte forslag til folketingsbeslutning falder i to afsnit, idet der rejses spørgsmål dels om forskellige ændringer i den gældende pensionslovgivning, dels om indførelse af en offentlig tillægspensionsordning.

Hvad angår de foreslåede ændringer i den gældende pensionslovgivning, vil jeg med hensyn til spørgsmålet om en ajourføring af

de sociale pensioner i overensstemmelse med lønudviklingen på arbejdsmarkedet gerne sige, at pensionerne efter de beregninger, vi har foretaget i socialministeriet, ikke kan siges at være sakket bagud i forhold til lønudviklingen. I ministeriets beregninger indgår det i 1965 indførte pensionstillæg og persontilskuddet efter skattelovgivningen. Beregnet på dette grundlag androg folkepensionen for et ægtepar i 1958 44,2 pct. og i 1967 44,1 pct. af den gennemsnitlige arbejds løn i de pågældende kalenderår.

Da pensionisterne som følge af de nedslagsregler, vi har, ikke betaler skat, må en mere rigtig sammenligning mellem en pensionistindtægt og en arbejdsindtægt imidlertid være, at man sammenholder en pensionistindtægt med en arbejdsindtægt minus betalt skat. Hvis man foretager sammenligningen på denne måde, bliver resultatet, at mens pensionsindtægten i 1958 svarede til 53,7 pct., svarer den i 1967 til 56,9 pct. af nettoindkomsten for en lønarbejder. Der er vist ingen af os, der ikke ønsker, at pensionisterne skal have deres andel i velstandsudviklingen. Jeg mener derfor, at vi alle med glæde kan acceptere denne tendens, som viser, at pensionerne er fulgt med i udviklingen på arbejdsmarkedet; men omvendt viser disse tal, mener jeg, at der ikke foreligger noget aktuelt problem med hensyn til ajourføring af pensionerne.

Det andet spørgsmål, der rejses, er spørgsmålet om en automatisk regulering af pensionerne i forhold til lønudviklingen på arbejdsmarkedet. Herom vil jeg gerne sige, at jeg ikke tror, det er muligt for tiden at gennemføre en sådan regulering på grund af den tid, der medgår til udarbejdelse af lønstatistikken. Som bekendt blev der i 1961 af et under socialministeriet nedsat udvalg afgivet en betænkning om indførelse af en sådan automatisk regulering. Det er også bekendt, at udvalget ikke kunne pege på en hensigtsmæssig reguleringsordning, først og fremmest fordi anvendelige tal for en indkomst- eller lønudvikling, som kunne tænkes at danne grundlag for en regulering, først